

Романовська О.О.

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНА ОСВІТА ЯК ОДИН ІЗ ЗАСОБІВ ПІДГОТОВКИ КОНКУРЕНТНОЗДАТНОГО ФАХІВЦЯ

Особливого значення сьогодні набуває підготовка висококваліфікованого конкурентоздатного фахівця, який є готовим до здійснення ефективної професійної діяльності.

Одним із засобів підготовки конкурентоздатного фахівця у ВНЗ сьогодні є соціально-економічна освіта (CEO).

Метою CEO є – формування економічної культури фахівця як умови його успішної діяльності в особистісних і громадських інтересах.

Економічна культура необхідна не тільки фахівцям-економістам, але і всім учасникам соціальних і виробничих відносин.

Аналіз і узагальнення літератури дозволили виділити в змісті поняття «економічна культура» таку сукупність найважливіших компонентів: економічна грамотність, формування системи уявлень про закони і механізми функціонування економіки; вміння працювати з економічною інформацією; володіння «економічною» мовою, економічним мисленням, «правилами» економічної поведінки; вироблення рис характеру, що забезпечують грамотні «економічні вчинки»; наявність економічної інтуїції.

Економічна культура закріплюється в одній з форм суспільної свідомості – у формі економічної свідомості. Економічна свідомість – це не тільки розуміння сутності економічних явищ, але і сформованість активного особистісного відношення до них, до закономірностей, розуміння власної ролі в економічних зв'язках, усвідомлення і задоволення особистісних потреб, що співвідноситься з можливостями.

Для суспільства і окремої людини мають значущість будь-який його економічний вчинок, його економічне рішення, тому кожного слід виховувати, навчати тому, як приймати рішення, що при цьому враховувати, як долати бар'єри нерозуміння економічних процесів. Основу економічної свідомості складає економічне мислення, виховане на міцних методологічних підставах. Серед цих підстав виділимо: знання, розуміння законів конкуренції і економії часу – витіснення з ринку неякісних товарів і послуг; розуміння сутності і особливостей закономірних еволюційних змін в економіці, трансформації соціально-економічних систем, оновлення їх нових форм, структур, дотримання принципу спадкоємності; знання, урахування закономірностей формування регіональних господарських систем, чинників конкурентної боротьби; урахування виникаючих суперечностей як на

міжнародному, регіональному, так і мікрорівнях; розуміти способи перекладу теоретичних концепцій на мову практичних рішень, програм, дій.

Економічне мислення реалізується в економічній діяльності, або економічній поведінці – «сукупності дій у сфері виробництва, розподілу, обміну і споживання матеріальних і духовних благ».

Сьогодні завдання CEO у ВНЗ – формування життєвої стратегії стійкого розвитку особистості фахівця в нестабільних умовах (соціально стійкої особистості); створення умов для високих особистих досягнень, отримання успіху в подальші 10-15 років для успішного включення в ділове життя.